

[Freddy Madsen]

... betydelige tilskud til miljøforanstaltninger, alt sammen forslag, der kan styrke kommunernes aktivitet og forbedre deres økonomi. Men det er jo nok for meget at tro, at det kan vinde genklang i dette ting. Ikke engang hos socialdemokraterne, der sammen med os ude omkring må tåle angreb fra partiet venstre, fordi de kommunale skatter stiger for meget.

Men der trænges til en afklaring, også inden vi kommer til afstemningerne. Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren, hvornår vi kan forvente et lovforslag fra regeringen, der indfrier løftet til de store kommuner. Videre vil jeg gerne spørge, om man kan forvente lettelser i lånerammerne, helst i udenlandske lån, som staten jo optager, og som man også bevilger de private i vid udstrækning.

Den rovdrift, man driver, især mod de store kommuner, må vel trods alt have en grænse også i socialdemokratisk politik. Men det er måske for optimistisk at tro på.

Waldorff (VS):

Skillelinjen imellem de socialistiske og de ikke-socialistiske partier – og under de sidste hører som bekendt socialdemokratiet – bliver jo gerne ret tydelig, når der skal laves finanslov. Det skel vil især komme frem i morgen, når der skal stemmes om den lange stribe af ændringsforslag. Jeg vil her gøre opmærksom på nogle punkter, hvor der er betydelige forskelle inden for de blokke, som ellers vil være fremherskende.

Det viser sig bl. a., at nogle borgerlige partier på visse områder kan støtte forskellige krav sammen med de socialistiske partier, det gælder f. eks. på det sociale område. Både retsforbundet og DKP har stillet ændringsforslag om at øge de sociale udgifter, hvilket selvfølgelig er en ret indlysende nødvendighed. Centrum-demokraterne har også nogle forslag på det område, som vi kan støtte. Men i modsætning til behandlingen af det sidste finanslovsforslag er der ikke udsigt til, at man denne gang vil kunne presse regeringen til nogen indrømmelser, det er i hvert fald et helt konkret resultat af denne regering hen over midten.

På uddannelsesområdet er der forslag både fra CD og fra de radikale, som vi kan støtte, og det gælder selvfølgelig også de mange ændringsforslag, som DKP har lavet

på uddannelsesområdet. Heller ikke mærkerne mod EF mangler i år, men de er naturligt indskrænket til de partier, som plejer at vise deres modvilje imod samarbejdet, den stadig større integration med vores imperialistiske nabo i syd.

Men ud over de ting går de politiske mærker i de forskellige ændringsforslag i vidt forskellig retning. Retsforbundet har en hovedlinje, der hedder begrænsning af statens indblanding i samfundslivet, eller hvordan man nu vil udtrykke det.

VS kan støtte en lang stribe af de ændringsforslag, der går i den retning fra retsforbundets side, og det drejer sig især om det enorme område, som hedder forskellige åbne eller camouflerede erhvervsstøtteordninger. Derfra vil jeg tage et konkret eksempel, nemlig egnsudviklingsstøtten, for dér er der jo faktisk tale om et område, hvor der virkelig er nogle alvorlige problemer. Det fremgår alene af, at Nordjylland nu har EF-rekord i arbejdsløshed. Den rekord har Nordjylland opnået på et tidspunkt, hvor de direkte og de indirekte støtteordninger simpelt hen er så gode, som de har været på noget tidspunkt, og det siger en hel del om den beskæftigelsesmæssige værdi af kapitaltilskud. Det er ikke bare sådan, at disse tilskud kun gavner egnsudviklingspekulanter, det er oven i købet sådan, at tilskuddene bliver betalt af den arbejderklasse, som de ikke gavner en snus.

Det er klart, at vi støtter afviklingen af erhvervsstøtteordninger ud fra et andet synspunkt, end retsforbundet gør det: retsforbundet er imod støtten ud fra liberalistiske principper, og det er ikke i sig selv progressivt. Det bliver især tydeligt, når vi ser, hvordan retsforbundet administrerer denne liberalisme på andre områder. Med hensyn til kulturpolitikken går retsforbundet f. eks. hånd i hånd med fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Der er selvfølgelig en forskel, nemlig den, at dér, hvor CD, fremskridtspartiet og de kristelige er bevidst og målrettet reaktionære, er retsforbundet blot liberalistisk; de vil altså overlade det til det frie initiativ at varetage forskellige kulturaktiviteter. Men den forskel er mere formel, end den er reel: selve liberalismen som ideologi er på nuværende stadi af kapitalismen en reaktionær ideologi.

Jeg vil godt tilføje, at det ikke er en generel vurdering af retsforbundet fra vores side,